

Дамян Дамянов

Контрасти

... Стон. Бедност. Просяци. Смяд мръсна...
С лик на дете одрипавяло
то – мойто детство пак възкръсна,
а аз го мислех за умряло.
Край него с мерцедес, цял в кожи,
той – новобогаташът – ето
прелита в миг към храма божи,
да си плати с грош греховете.
Свръхсиромашка – свръхбогата,
в мен улицата дефилира.
Душата ми стърчи в средата,
контрастите ѝ с гняв събира.
И скръб кипи по тази нейна
двуобразност и двупосочност.
Ах, друга улица да грейне –
огромна, слънчева алея!
Да свърши мракът, ден да почне!

20. XI. 1994 г.

КРАЙ

© 1994 Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Вася Константинова

Публикация

Дамян П. Дамянов, Обади се, Любов!, Сиринга, С. 1995; ISBN 954-8100-03-7

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8568>]